

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quæstio 3. Cur pro se & Petro soluit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

rat, ne si non solueret, turbæ eius autoritate vterentur, & tributum reculerent. Constat enim paulo post Christum accusatum, quasi prohibentem tributum dare Cæsari.

QVÆSTIO III.

Cur pro se & Petro soluit?

§. 1. **H**eretici ne Petrum præ ceteris honoratum concedant, eum domum Capharnaum habuisse fingunt. Petrus erat ciuis, inquit Musculus, ideo exigitur tributum.

Respondeo. Andræam quoque ciuem fuisse, & Christum non fuisse. Ideoque à Petro & Andræa petendum fuisse, non à Christo. Beza etiam domum habuisse Capharnaum existimat: At è contrario Christus non habuit ubi caput reclinarer. Nec domus erat causa huius census, Capitatio enim erat, vt expresse Syrus interpretes ponit. Pro Petro igitur soluit, non pro reliquis, quia ipse caput erat Collegij Apostolici, & singulari illo honore donandus. Irzidet Caluinus Catholicos. Ridiculi ergo sunt Papiste, inquit, qui tam frivolo pretextu Petrum dignitatis socium Christi faciunt. Vicarium, inquit, sibi elegit, & pari se cum honore dignatus est, quem solutione tributi sibi aquauit. Atque hoc modo subulcos faciunt omnes Christi vicarios: quia tantundem & illi pendebant.

Respondeo. Infelix præstigiator & verba & sensum Catholicorum deprauat. Nemo Petrum dignitatis socium Christo facit, monarcha solus, socium regni sui non admittit, licet omnes Sancti cum ipso, & sub ipso regnent. Pari honore nunquam Petrum dignatus est, nunquam sibi æquauit, infinitissimis enim spatiis distat honor Petri, à maiestate Christi. Pat tamen aliquid præstitit Petro, quod sibi etiam exhibuit, cum soluit parem pro se & Petro censum, quo Petrum non fecit sibi parem. Sed par pretium pro virtute capite, hoc alteri Apostolorum nemini præstitit, cum facile plures stateres posset dare. Petrus Domum Capharnaum non habuit, iam enim dudum omnia reliquerat. Nec tamen ideo subulcos omnes vicarij Christi: Eos enim nec Christus tributis immunes pronunciauit, nec staterem miraculo pro illis dedit. Non sunt Vicarij Christi, qui tributa pendunt, sed honoratus est à Christo, quem solum ex omnibus Apostolis elegit tantum miraculi administrum, & pro quo miraculosum staterem dedit. Apostoli ceteri non magis immunes erant, quam Christus aut Petrus. Christum vero cõtemeliose aggressos exactores existimat. Querunt inquit an solatus sit legibus, quia tanquam incertus hospes, huc illuc discursat. Atque id in alios etiam Apostolos conueniebat, quos eodem modo sine dubio sunt aggressi, si verum est quod de Christo ille fabulatur. Et tamen pro illis Christus non soluit, postquam illum liberum pronunciauerat. Quod si subulcorum quempiam Christus aduocasset, immunem à tributo edixisset, & tamen ne alios scandalizaret miraculo, staterem pro se & subulco dari iussisset, dubio procul magnum ille sibi honorem à Christo habitum haud falso iudicasset. Aliter sensu de hoc Aug. l. 99. vet. & noui testamenti. Dicunt ergo exactores didrachmæ ad Petrum Apostolum. Magister vester non soluit didrachmæ &c. Quo dicto Magistrum vt pro omnibus discipulis solueret, conuenierunt. Saluator autem cum pro se & Petro dari iubet, pro omnibus exoluisset videtur, quia sicut in Salvatore erant omnes causæ magistratuum, ita & post Saluatorem in Petro omnes continerent. Ipsum enim constituit esse caput eorum, vt

Adam. Conzen in Euang. Tom. I.

pastor esset gregis Dominici. Non igitur subulcum Augustinus Petrum, sed pastorem Dominici gregis iudicauit à Christo honoratum.

QVÆSTIO IV.

An Christiani omnes à tributo liberi?

§. 1. **A** Nabaptistarum error seditionum & rebellionum fons, Christianos liberos esse, & immunes à dandis tributis. Filij enim Dei sunt, filij autem liberi. Respondeo. Filios Dei qui adoptione tales sunt non esse liberos, filium Dei naturalem liberum esse. Petrum autem & Apostolos ratione vocationis, & contubernij liberos fuisse. Alios vero Christianos oneribus ciuilibus teneri, & si in seruitute sint, obedire Dominis oportere. Spiritus enim libertatem nobis, non carnis Christus contulit.

§. 2. Ciuili lege seu priuilegio non modo corpora Clericorum, sed feuda etiam & possessiones Ecclesiarum exempta sunt à censione ciuili Magistratus. Habent vero hoc varijs regum & principum priorum donationibus, quæ reuocari non possunt, cum iam in pacta & publica fœdera transferint, quæ sunt inter regnum & Ecclesiam.

§. 3. Quarit Beza: Vnde Pontifici ius ciuile in magistratus, cum Petrus soluerit didrachma.

Respondeo. Non esse Pontifici Romano potestatem ciuilem supra magistratus, sed spirituales, vt Pastoris supra oues. Quam porro ridiculum sit ex Christi factis de iure Pontificis argumentari, ciuilibet considerandum relinquo. Soluere staterem Christus iubet, non tanquam debitum, sed ne ignorantes scandalizarentur, non ergo Pontifici ius detraxit, sed potius asseruit. Quin ipsi exactores, siue pro templo siue pro Romanis pensionem exigebant, non suo more audacter, & pro imperio postulabant, nec Christum ad eum, sed modeste à Petro querunt. Deinde solutione stateris contenti sunt. Miror etiam Bullingeri intemperiem, qui post multa in Pontificem conuicia tandem concludit, Christum se publicis non subtraxisse oneribus, imo etiã dimidium siclum pro Petro soluisse, ne eius successores tributa sancto Magistratui negarent, concidere ergo Decretales, Clementinas & Extraneas. At Christus soluit ne scandalizarentur; hoc est, vt ipse Bullingerus interpretatur, alij ne imitarentur, ne turbam excitemus, fateturque Christum suo iure cessisse, cum ergo ea de re Christus protestetur, quomodo præiudicium voluit Petri successoribus adferre?

§. 4. Hussus olim hoc loco contra Clericorum immunitatem abusus est, & aorum memoria Marfilus. Christus, inquit, ipsemet dedit tributum potestati seculari pro se & Petro. Agnouit ergo se ciuili magistratui subiectum. Et Ioan. Marfilus. [Ostenditur rursum idem ex Matt. 17. ubi sic scribitur, Accesserunt qui didrachma accipiebant ad Petrum &c. & consequenter paucis interpositis subditur, quod Christus dixit Petro; Vt autem non scandalizemus eos &c. nec dixit tantummodo Dominus da eis, sed dixit, da eis pro me &c. &c. Quo igitur modo ex virtute verborum Evangelicæ scripturæ, sunt exempti Episcopi & presbyteri ab hoc, ne vniuersaliter à principum iurisdictione, nisi gratiosa eorum concessione, cum Christus & Petrus exemplum præbentes alijs, tributa soluerint? Et licet Christus secundum carnem de stirpe regia, hoc non debuisset fortasse, Petrus tamen de stirpe regia non existens, nec talem exemptionis habebat causam, sicut nec habere voluit. Quod si Christus putasset inconueniens futuros sibi successores in officio sacerdotali tributa soluere, ac ipsos

ff 3

tempo

Adrianus Guntz
112
Evangelia
CIV
18